

Ştiaţi că...

...vîrsta de „pensionare" a arbitrilor de fotbal din Anglia va fi coborîtă la 47 de ani ? S-a socotit că uzura nervoasă este atît de mare, după un anumit număr de meciuri mai mult sau mai puţin agitate, încît e mai... sănătos ca arbitrii să părăsească activitatea mai devreme decît o făceau pînă acum.

...5 000 de japonezi şi-au reţinut, de pe acum, locuri la avion pentru Jocurile Olimpice din Mexic ? Dacă s-ar putea face şi reţineri de... medalii !

...de 25 de ani echipa engleză de fotbal Nottingham nu şi-a schimbat antrenorul ? Cazul lui John Carey ar putea intra in... legendă.

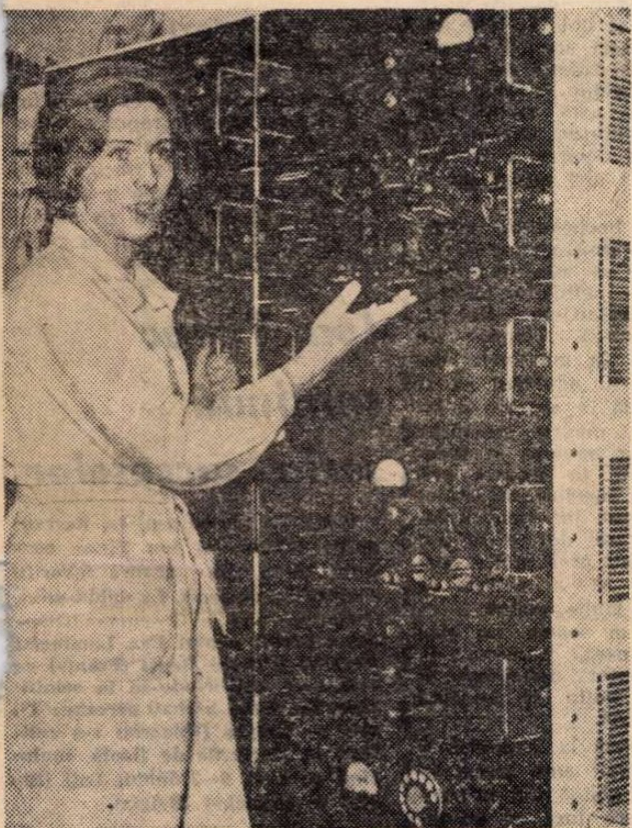
...numeroşi jucători de fotbal europeni, mai ales din Olanda şi R. F. G., au luat drumul Statelor Unite, urmind să joace în echipele care se vor întrece, în curînd, în cadrul primului campionat al S.U.A. ? Una din principalele clauze ale contractului interzice tuturor acestor fotbalişti să conducă maşina timp de un an. Precauţiune: faţă de numărul accidentelor de automobil din Statele Unite, americanii s-au gîndit că ar putea rămîne peste noapte fără jucători !

FĂRĂ BILET, DAR ŞI FĂRĂ MECI!

PHILIP McPhail, un tînăr din Irlanda, are sînge scoţian, după cum lasă să se întrevadă întîmplarea pe care o vom povesti. Fiind suporter al echipei F. C. Bynganon, el a ţinut să nu lipsească de la un meci amical al echipei sale favorite, însă s-a gîndit să intre fără bilet. În consecinţă, seara, în ajunul meciului, a pătruns pe stadion şi acolo a aşteptat, ascuns după magazia de echipament, pînă s-au închis porţile. Toată noaptea a dormit pe o bancă, tremurînd de frig...

Dimineaţa l-au trezit din somn nişte zgomote puternice. El a crezut că se apropie începutul meciului. Dar, curînd, a văzut că se înşelase: portarul stadionului bătea un afiş prin care anunţa că „din motive tehnice, meciul se amînă".

INSTANTANEU

Reintîlnire cu Judith Moscu, dar nu pe poligonul de tir, unde a cucerit şi titlul de maestră a sportului, ci în faţa unuia din aparatele Institutului de psihologie din Capitală, unde cunoscuta sportivă îndeplineşte funcţia de cercetător principal.

Ca şi celelalte femei din ţara noastră, Judith Moscu munceşte cu sîrg, se ia la întrecere cu bărbaţii în obţinerea unor rezultate cît mai frumoase în activitatea profesională.

Foto : R. Teodor

In patru rînduri

Fotbaliştii piteşteni au ratat ocazii clare de gol la Timişoara în meciul pentru „Cupa României".

Cind i-a văzut şutind, TAROM-ul
A interzis unui avion
Ce părăsea aerodromul
Să zboare peste stadion.

Jucătorul Anghel din echipa de fotbal Textila-Buhuşi vine beat pînă şi la şedinţele de analiză a meciurilor.

Sus-numitul jucător, —
Ce să zic ? — e trăgător.
Însă trage, vezi mata,
Nu la poartă, la măsea !

VICTOR TEODOR

Un milion de lire sterline...

B.B.C. (Britisch Broadcasting Corporation) a oferit 1 milion de lire sterline pentru a i se acorda dreptul de a transmite „în direct", la radio şi televiziune, meciurile de fotbal din campionatul englez.

Rodica şi Radu Demian, aşa cum nu-i cunoaşteţi

1 martie n-a trecut fără tradiţionalul mărţişor nici în casa soţilor Demian...

Povestea lui Demian începe la Cluj, în 1952, atunci cînd Radu, băiatul cel mare, învinge rezistenţa tatălui şi începe marea... aventură a balonului oval. La puţin timp şi Horia, mezinul, îndemnat de exemplul fratelui, intră în arenă. O dată cu aceasta zboară şi liniştea tatălui, care priveşte, neputincios, cum odraslele lui o iau „razna". Şi el, care-i dorea... ingineri ! Hotărăşte, eroic, să nu calce niciodată pe vreun teren, ca să-şi vadă fiii irosindu-şi, în zadar, puterile.

Dar timpul lucrează. Radu este azi unul dintre jucătorii de bază ai „15"-lui griviţean şi ai naţionalei, decretat, după turneul întreprins de Griviţa Roşie în Franţa, ca „unul dintre cei mai buni centri linia a treia din lume", iar Horia e căpitanul echipei de baschet Universitatea Cluj şi pivot al naţionalei şi amîndoi sînt ingineri. Acum, „tragedia" tatălui are alt resort : criza de timp. Programul competiţional al copiilor e vast. Tatăl a devenit marele „călător" al locurilor umblate de-ai lui.

Dar, să-i cunoaştem mai bine. Ne oprim, de data aceasta, la maestrul emerit al sportului Radu (Horia nu intră, deocamdată, în vederile rubricii noastre de... familie). Şi Radu povesteşte cu voluptate ; prezintă palmaresul, numără victorii, aminteşte înfrîngeri, derulează banda memorabilelor întîlniri cu Franţa, comentează ultimul campionat cîştigat de echipa sa, cu 18 victorii şi 4 meciuri egale. Unde apare o „hibă" (scapă un scor sau uită o dată) cere ajutorul soţiei, considerată cel de-al... 16-lea jucător al echipei sau „omul cu moralul".

S-o prezentăm pe Rodica Demian ? Amatorii baschetului ştiu că este inutil. Cei patru ani în echipa Rapidului, în perioada cînd aceasta era angajată în cursa pentru titlu, au recomandat-o cu prisosinţă. Cerem să ne vorbească despre primii ei paşi în sport :

— Am început... admirînd junioarele Voinţei Braşov, alături de care aveam să joc ceva mai tîrziu şi unde aveam să rămîn pînă în '58. În perioada asta survine şi prima mea selecţionare în „naţionala" de tineret. Cînd a venit timpul să-mi aleg o meserie, am bătut la porţile Clujului, la Facultatea de limbi germanice ; concomitent, jucam baschet la Ştiinţa. În '61 l-am cunoscut pe Radu, cel care avea să-mi fie, puţin mai tîrziu, soţ. În '62 îl urmez la Bucureşti

— Am plecat spre Capitală ca într-o mare călătorie, unde nu cunoşti pe nimeni. Luasem cu noi... optimismul. Eram tineri. Asta era singura noastră avere, mărturiseşte el.

— Marea satisfacţie este să poţi realiza ceva în comun, ne spune Rodica. Fiecare lucru care ne înconjoară poartă ceva din sufletul nostru, fiecare închide în el o amintire scumpă. Hotărîm astăzi să cumpărăm ceva şi a doua zi dimineaţa ne luăm de mînă ca doi copii şi pornim să-l descoperim. Şi gospodăria ne-o facem în comun. Radu obişnuieşte să mă întrebe : „e bine aşa ?" — sau „să fac aşa ?", fără să ştie că şi eu mă întreb, de nenumărate ori, acelaşi lucru...

— Şi aici, ca şi în sport, rolul esenţial revine antrenamentului, intervine Radu.

Fiindcă îmi aruncă „momeala", angajez :

— Spune-mi ceva despre primele antrenamente.

— În '52, cînd am fugit prima dată de acasă, la juniorii Ştiinţei, eram un fel de Lăţ-Lungilă, înalt şi slab, pe care nimeni nu-l lua în seamă. Auzeam în jurul meu spunîndu-se : „Nu-l placaţi prea des, c-o să-şi dea sufletul !" Aici am învăţat multe, dar nu suficient ca să pot face faţă la seniorii Ştiinţei. Modest, mi-am continuat ucenicia la Voinţa Cluj, care activa în B. şi „am scos capul la lumină" abia în '59, cînd am revenit la Ştiinţa. Iar în Bucureşti, din '62, la Griviţa Roşie

Un telefon ne frînge discuţia. Pe fir, colegul de echipă şi de serviciu, ing. Costel Stănescu : cere nişte relaţii asupra unei lucrări. Hotărăsc, amîndoi, să ceară şi părerea altui specialist : Viorel Moraru, coleg de birou şi antrenorul echipei. Apoi, o invitaţie pentru „Naţional". Va fi prezent tot grupul : Puiu Albu, baschetbalistul de la Dinamo, Radu Cristian, de la Rapid. Un alt telefon : comentariul primei etape.

Interceptez şi intervin :

— Ce ne spuneţi în prag de campionat ?

— Îmi vine în minte un apel către jucătorii francezi, prezent în toate programele competiţiilor : „Tu joci şi nu te bati niciodată ! Adversarul tău nu este un inamic, ci un prieten". O admirabilă invitaţie la sportivitate !

Duminică, echipa lui Radu Demian ia startul la Cluj. Tot la Cluj joacă şi echipa lui Horia. Dacă partidele vor fi programate la aceeaşi oră, dilema tatălui este insolubilă.

NUŞA MUSCELEANU

PE ACEEAŞI TEMĂ

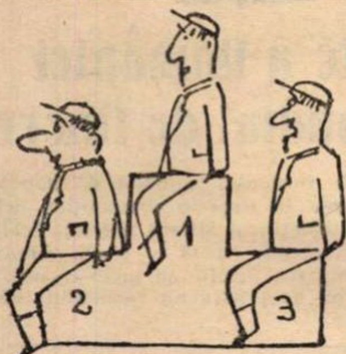
Terenul de sport din Vlădeşti, raionul Feteşti, a devenit depozit de diverse utilaje.

I-a mers vestea prin raion
Tineretului din sat.
Are azi un stadion
Foarte bine „utilat".

Sala clubului sportiv C.F.R. Roşiori este folosită în prezent ca depozit de... fasole.

În club, nea Manole
Ride-ncetişor :
— Fac azi o fasole
Bătută... la scor !

V. D. POPA

Podiumul învingătorilor la călărie

Desen de Titi Gheorghiu-Vaslui

POŞTA MAGAZIN

Gh. Vava, Plopis. — Ne întrebaţi : „Dacă meciul de cupă dintre Electroputere Craiova şi Universitatea Craiova s-ar fi terminat la egalitate (şi n-a lipsit mult să se întîmple acest lucru !), care echipă s-ar fi calificat pentru etapa următoare, ţinînd seama că ambele formaţii jucau... acasă ?". În asemenea cazuri se califică echipa de categorie inferioară. În speţă : Electroputere.

N. M., Bucureşti. — Aşadar, cel mai înflăcărat suporter al Farului nu este la Constanţa, ci la... Bucureşti ! Luăm notă de completarea pe care o faceţi la statistica publicată acum cîtva timp: Farul este echipa care a suferit cele mai puţine înfrîngeri : 3 (eram tentaţi să spunem... deocamdată, dar ne-am gîndit că iar vă supăraţi).

Mitu Ion, Valea Popii. — Aveţi o... comunicare pentru antrenorii echipei de juniori a ţării : la formaţia de categorie C Muscelul-Cîmpulung există un junior foarte talentat, Enescu, care are driblingul lui Dumitriu şi demarcajul lui Voinea, cu deosebirea faţă de acesta din urmă că nu ratează. Este o deosebire esenţială! Dacă e aşa, are şanse să joace şi în „naţională" ! Aviz antrenorilor lotului !

Mariana Ursu, Cluj. — Îmi daţi voie să vă ghicesc vîrsta ? 10—12 ani ? Şi totuşi, de pe acum sînteţi o „mare pasionată a fotbalului". Dar, să vă dăm cuvîntul, în continuare : **„Eu nu sînt ca unele „tanti" cărora le place „Sfîntul" — Roger Moore, ci prefer fotbalul şi pe Bobby Moore".** Şi vreţi ca Universitatea Craiova să cîştige campionatul. E singura speranţă: Clujul ar fi mai greu !

Kati Barascu, comuna Găujani. — 1. Georges Carpentier, fostul adversar de acum 40—45 de ani al lui Jack Dempsey, are acum 75 de ani. — 2. **„În 1970 voi reveni cu o scrisoare, rugîndu-vă să-mi spuneţi care a fost cel mai bun jucător român la turneul final al campionatului mondial de fotbal din Mexic".** Bine că ştiu ! Şi mai bine este s-o ştie fotbaliştii noştri !

Clasa a V-a a Şcolii generale din Orbeasca de sus. — În primul rînd, felicitări pentru hotărîrea pe care aţi luat-o : să vă găsim pe primul loc atît la sport cît şi la învăţătură ! Ne spuneţi că aţi regretat înfrîngerea echipei dv. favorite, Dinamo Piteşti, în „Cupa oraşelor tîrguri". Vă înţelegem: am regretat şi noi. Constat însă că piteştenii au început să ofere suporterilor lor mai mult... regrete decît satisfacţii (apropo şi de rezultatul din „Cupa României"). Mîine ce au de gînd ?

Vasile Nenciu, Valea Lungă. — 1. Cîntăreţul Dan Spătaru a jucat fotbal la Ştiinţa (Politehnica Bucureşti) în categoria B. — 2. Cei mai „în vîrstă" jucători care activează în categoria A la fotbal : Pahonţu şi Constantin. Să ştiţi însă că nu au decît 34 de ani... 3. De cîte ori a jucat fostul fotbalist Gheorghe Botescu în echipa naţională? Să ştiţi că nu este nevoie de un... socotitor, întrucît n-a jucat niciodată.

Cicerone Medeleanu, Iaşi. — Un catren la adresa echipei de rugbi Rulmentul Bîrlad, care a obţinut rezultate bune în sezonul trecut :

Un bîrlădean ştiţi ce mi-a spus,
Cu gîndul, cred, la rezultate ?
Cum că „Rulmentu" — a fost supus
Controlului de calitate !

ION POSTAŞU

Ilustraţii : N. CLAUDIU

Dragoste veche...

Marile pasiuni nu se sting niciodată ! Chiar dacă activitatea profesională intensă nu-i mai dă posibilitatea prof. doctor docent Panait Sîrbu să facă sport de performanţă, el n-a părăsit totuşi nici un moment sportul pe care l-a îndrăgit şi în care a cîştigat şi lauri : călăria.

Doctorul Sîrbu profită de fiecare clipă liberă — de multe ori în primele ceasuri ale dimineţii — pentru a veni la manejul clubului Steaua, unde se antrenează alături de cei mai buni călăreţi ai ţării noastre.

Foto : **T. Roibu**